

ORTA ASYA'DAN BİR İMAN HAYKIRIŞI

Bu yazı, İslâm davetçilerinin, Özellikle de Özbekistan Müslümanlarının karşılaştıkları birtakım zorlukları ortaya koyan, Orta Asya'dan mümin bir gencin feryadıdır. Dine bağlılıkları ile belirginleşenlere, köklü İslâm düşüncesine sahip olanlara karşı Özbekistan'ı yöneten kafir İslâm Kerimov liderliğindeki zorbalardan yaptığı baskılar karşısında direnç gösteren bir kısım kadınların ve erkeklerin sahip oldukları nitelikleri ortaya koymaktadır. Bu yazıyı olduğu gibi yayınlıyoruz. Böylece; en azından Müslüman kardeşlerimize kulak vermiş, ellerinden tutmuş, yardım etmiş, Allah'ın, onlarla beraber olduğu gibi İslâm ümmetinin de onlarla beraber olduğunu göstermiş olur, sabretmeleri, sebat göstermeleri, zafere ulaşmaları, onların ve İslâm ümmetinin kurtulması için dua edebiliriz.

“Bir kısım insanlar, müminlere:

‘Düşmanlarınız olan insanlar, size karşı asker topladılar; aman sakının onlardan!’ dediklerinde bu, onların imanlarını bir kat daha artırdı ve ‘Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!’ dediler.” (Âl-i İmran: 173)

Bizler; Buhari ve Tirmizi'nin çocuklarıyız. İslâm'ın doğuşundan bu yana İslâm'ın sorumluluğunu taşıyan bu kerim ümmetteniz. Tarihimiz, Raşidi Hilafet'ten önce ve sonra şerefle, uzun süreli kahramanlıklarla doludur. Fakat hak devletin, hilafet devletinin nuru, Müslümanların topraklarından aşama aşama yok olduğu gibi bizim topraklarımızdan da kayboldu ve nihayet 1924 yılında yeryüzünden tamamen söndü. Daha sonra Orta Asya, zulüm karanlıklarına boğuldu. Karanlıklar ve zulümler peş peşe geldi, fitneler birbirini kovaladı. İşte böylece komünizmin karanlığı topraklarımızın üzerine çörekledi, zorbalıkla, yakıp yıkmakla yönetmeye başladı. Özbekistan'da özellikle de Fergana vadisinde yaşayan yaşlılar ve bazı gençler, dinlerine sınıksız sarıldılar ve imanlarını korudular. Fakat ne yazık ki cahillik artık bizim için kaçınılmaz bir hal almıştı. Doksanlı yılların başlarından Sovyetler Birliği yıkılınca kadar da bu durum aynen devam etti.

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla nuru ve gerçeği hissetmeye başladık, İslâm'ı bulduk, İslâm Hilafetinin ordularına ulaştık ve beraber olduk, peygamberlik metodu üzere kurulacak olan Raşidi Hilafet Devleti kurulmadıkça İslâm'ın nurunun hayata kesinlikle dönmeyeceğine olan inancımız iyiden iyiye kuvvetlendi. Evet, Allah'ın nuru ile aydınlanmayanların nurdan nasibi olamaz, bu nur peygamberimizin tertemiz bir şekilde bize bıraktığı İslâm nurudur... Günlerden bir gün tertemiz İslâm ortalığı silip süpürmeye, parlayan nuru ile evlerimizi ve toplumumuzu aydınlatmaya başladı, İslâmî mefhumlar ve düşünceler Orta Asya'daki ümmetin gençlerinin akıllarını nurlandırmaya başladı. İşte tüm bunlar, İslâm düşmanı, diktatör tağut Yahudi “İslâm Kerimov” ve arkasında bulunanları öfkeli kıldı.

Tağut sarhoşluğundan uyanıp ta toplumun ve kamuoyunun Hilafetle birlikte olduğunu görünce, Yahudilerden, İslâm'a kin besleyen zalimlerden ve ücretlilerden bir ordu hazırladı, İslâm'a ve Müslümanlara karşı savaş açtı. Bunların tamamını, “İsrail” diye isimlendirilen Yahudi devletinin yardımlarıyla yaptı, bu savaşla, ümmetin kemiklerini kırmak, dinini kalbinde söküp atmak istedi.

Bu savaş, birçok makalelerin ve kitapların yazılmasına bile neden oldu. Hatta Orta Asya'daki İnsan Hakları Örgütü başkanı Rus, Eftali Banomarov; “İslâm Kerimov Hizbû't Tahirir'e Karşı” isimli 63 sayfalık bir kitap yazdı. Bu kitapta, Özbekistan'daki egemen gücün barbarlığını ve bu zorbalık karşısında Hilafet gençlerinin direnişlerini, partinin yayınlarının en belirgin olanlarını ve sistemin yalanlarını anlattı. Evet, bu nefretin benzerini Endülüs mahkemelerinin gerçekleştirdiği katliamlarda ve Cezayir'deki katliamlarda görmek mümkündür.

Fakat öyle bir saat gelecek ki tağut ümmetin kalbinden İslâm'ı söküp atma imkanına sahip olduğu bir anda başarısızlığa uğraması kaçınılmazdır. Evlere saldırılar düzenlenmesine, mescitlerin yıkılmasına, hapishanelerin açılmasına, işkencelerde İslâm'a kin besleyenlerin zihinlerindeki preslerin kullanılmasına rağmen sihir, sihirbazı bastırdı, ümmetin geleceğinin İslâm düşüncesinde olduğu inancı daha da pekişti, ümmet, Kur'an'ına ve (ﷺ)'in sünnetine sımsıkı sarıldı.

Evet, Müslüman kızlar, en önemli devlet kurumlarında defalarca beyanname dağıttılar ve defalarca tutuklandılar. Ancak ne var ki bunların hiçbiri, benzerleri olmayan Müslüman gençleri ve kızları caydırmadı. Bu, İslâm'ın gücünü kırabileceğini sanan tağutları tuş etti. Evet mahkemede tutuklu olarak bulundurulmuş küçük yaşta bir genç hakime şöyle diyordu: Uyuşturucu müptelası iken beni tutuklamadınız, şu anda ise hidayete erdiğim için beni tutukladınız. Ardından orada bulunan gençlerden birisine yönelerek; benim hizbe bağlılığımı sağlayan ayeti -

“Sizden, hayra çağıran, marufu emredip münkerden men eden bir topluluk bulunsun.İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.”bana oku diyor, tağutların kanunlarını ve her türlü cezalarını ayakları altına alarak sorumludan kendisini partiye üye yapmasını istiyordu. Bu istek üzerine sorumlu, o gencin, İslâm adına konuştuğunu, İslâm'ı kendisine dert edindiğini gördüğü için isteğine muvafakat ediyor, mahkeme ve hakim önünde partinin yeminini okuyarak onu üye yapıyordu. Bu olay üzerine batılı ajanslardan birisi haber merkezine, durum, mahkeme önünde parti yemininin edilmesi noktasına geldi, haberini geçiyordu.

Evet, oğlu 17 yıl hapis cezasına çarptırılan bir kadın, henüz birkaç aylık olan emzikli torununu parti sorumlusuna getirerek *“Onu partiye üye yap ki, babası hapisten çıkacağı ana kadar İslâm için çalışsın.”* dedi.

Evet, beyanname dağıttığı için tutuklanan 70 yaşındaki bir adam hapisten çıktığı zaman; sanki hacdan dönen bir kimsenin karşılanması gibi karşılanıyor ve insanlar tarafından tebrik ediliyordu...Karşılaşılan çok sayıda olaylardan yalnızca bir kısmıdır bunlar. İlk dönem nesillerin, Salihlerin ve sahabelerin bizlere anlatılanlarla bunlar birbirine ne kadar da benzeşiyor. Yaptığımız işler ve durumumuz, onların durumlarına ne kadar da benziyor. Zira işin başlangıcı düzgün olmadan sonu düzgün olmaz.... Tağutların zulümlerinin ve zorbalığının artmasına, Aral gölündeki bir adada hapishane hazırlamalarına rağmen meydan okuma budur işte. Nükleer atıklar için mezarlık olarak kullanılan bu hapishane, Özbekçe’de ve bölgede eskiden beri “barsa kelmez” olarak yani, “giden dönmez” olarak isimlendirilmektedir. İşte bu hapishaneye, İslâm'ın gençleri gönderilmekte ve daha sonra kendilerinden hiçbir haber alınmamaktadır.

Özbekistan’daki işkenceci ve terörist devlete direnen, meydan okuyan Müslümanların bu tavırlarının nedenini öğrenmek isteyenler, İslâm’a ihlasla bağlanmanın ne anlama geldiğini bilmelidirler. Kim de İslâm'ı bilir ve onu hayati bir problem olarak kabul ederse; ölüm kalım meselesi olduğunu, zaferin sabırla birlikte olduğunu anlar. Bu nedenledir ki ey Müslümanlar! Sizleri İslâm davetini yüklenmeye çağırıyoruz, kıldığınız her namazın sonunda, bu zalim tağutları ve tağutların tamamını, üzerlerine büyük bir kuvvet indirerek yakın zamanda onlardan kurtarması için dua etmenizi istiyoruz. Ümmetin gençleri sizleri, her türlü ayıptan, korkudan ve korkaklıktan arınmış bir halde, Allah'ın bizi; ihlasta, sebatta ve zaferde muvaffak kılması ümidi ile; ihlasla Allah'ın emirlerine bağlanmaya çağırıyoruz. Şüphesiz ki Allah, adamlarını ve ordularını ayırmak istiyor. Kafirlerle ve onların uşaklarına karşı, sarsılmaz bir imanla durunuz. Davet, tek derdiniz ve hayatınız olsun, Allah'a güvenin ki sizi zafere erdirmesin. Zira daveti yüklenmek, soyut bir iddia değil bir fiildir. Zafere ne kadar da muhtacız. Ancak zafer, ciddiyetle, ihlasla, bilinçli olmakla ve fedakarlıkla elde edilir. Umulur ki bundan sonra Allah, üzerimize zaferini indirir ve mümin gönüllere şifa verir. Allah’tan Özbekistan’daki Müslümanların karşı karşıya kaldıkları fitneyi, kafirlerin Müslümanlar üzerindeki son sulta kılmasını ve peygamberlik metodu üzere Raşidi Hilafetin başlangıcı kılmasını istiyoruz. Amin.